

Kl. 14:25

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg anerkender, at ordføreren ikke har den samme læreruddannelse, som jeg er i besiddelse af, men derfor synes jeg alligevel, at det faktisk er en skændsel at høre på, at lærerne i den grad bliver kritiseret både for deres metodefrihed og for deres måde at håndtere hele den bredde af børn, de skal magte i folkeskolen, for jeg hører faktisk ordføreren blive ved med at kritisere, at der ikke er den undervisning, der skal til, for hvordan kan børnene ellers gå ud uden at få den faglige kompetence, de har brug for. Det er jo sådan – og det ved vi jo – at kommunerne organiserer sig igennem, hvordan de vil have deres skoler til at fungere, og de gør det rigtig godt. Jeg er jo bekendt med, at der er adskillige kommuner, der f.eks. har deletimer i klasserne helt frem til 4. klasse, og det betyder, at der kun er 12 elever i nogle af timerne. Hvordan kan ordføreren så stå og nedgøre lærernes kapacitet og faglighed på den måde, som ordføreren gør?

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Mette Frederiksen (S):

Jeg har meget stor respekt for det arbejde, der pågår i vores folkeskole, og for lærernes indsats, ligesom jeg i øvrigt har meget stor respekt for de pædagoger og for de sygeplejersker, ergoterapeuter, fysioterapeuter, jordemødre og andre, der i det her forår har strejket, fordi man ønsker bedre arbejdsvilkår og bedre lønvilkår. Meget, meget stor respekt.

Det, der er lærerens opgave, er jo at undervise og bruge sin faglighed. Det, der er vores opgave, er at stille de allerbedste rammer til rådighed, for at lærerne kan få lov til at udføre deres arbejde. Og jeg synes, at lærerne i Danmark og deres elever fortjener, at vi i Folketinget fra tid til anden diskuterer, om de rammer er gode nok. Det er det, jeg gør, når jeg eksempelvis her fra talerstolen siger, at klassekvotienten, altså antallet af børn i klassen, selvfølgelig har betydning for, hvor godt et læringsmiljø der er i den enkelte folkeskoleklasse. Vi har store klassekvotienter i Danmark, og nu er de endda stigende, bl.a. på vores ungdomsuddannelser, og det vil jeg bare lige understrege ikke er noget, der kommer til at gavne intentionen om, at 95 pct. af en ungdoms-årgang skal have en uddannelse.

Kl. 14:27

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 14:27

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg bliver bare ved med at høre for mine ører, at det er sådan, at Socialdemokraterne ønsker en centralisering og en styring fra Folketinget af skolen, frem for – som Venstre ønsker – at vi har decentralisering; vi har kommunerne til at lede jobbet.

Må jeg minde om, at vi i vores fælles forligskreds har indført nationale test for netop at hjælpe børn og finde dem tidligt og også for at vide, hvem der har vanskeligheder, når de skal videre til ungdomsuddannelserne. Vi har i vores fælles forligskreds indført mentorordninger til de unge på ungdomsuddannelserne, så vi er sikre på, at vi laver et godt netværk til at hjælpe, fange op og støtte alt, hvad vi kan. Vi har jo lektiehjælp allerede; kommunerne tilbyder lektiehjælp mange steder og oven i købet i fritidsordninger. Det er jo, fordi der er set et behov.

Hvorfor ønsker ordføreren at gå ind og styre lærernes metoder til undervisning herindefra? Det er dog det smukkeste, vi har haft i Danmark: at metodefriheden netop ligger hos den enkelte, og at det er skolerne, der bestemmer deres undervisningsmaterialer.

Jeg bliver ved med at høre, at man ønsker en centralisering fra Socialdemokraternes side, og det er ikke noget, Venstre bryder sig om.

Kl. 14:28

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Mette Frederiksen (S):

Noget af det vigtigste, når vi diskuterer lighed, er, om vi som samfund er i stand til at give alle børn lige muligheder.

Mange vil jo påstå, at der er lige muligheder i Danmark. Det er der også formelt set. Man har adgang til SU, hvis man vil læse på en videregående uddannelse, man har adgang til en masse ting, man har en masse rettigheder. Vores problem som samfund er, at selv om vi formelt set har opnået lige muligheder i vores samfund, har vi det ikke reelt. Vores børn møder folkeskolen med forskellige forudsætninger; vores familier har forskellige ressourcer, når de møder folkeskolen som familie; vores børn har forskellige forudsætninger for at kunne få det bedste ud af